

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoј mócný
Lubosé ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwoś da.

Njeh ty spěwai
Swěrnje džěłai
Wšědne dny;
Džěń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh ǎi khmana
Žiwnosé je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će. F

Šserbske njedželske łopjeno.

Budyschin

15. februara 1925

Bauken

Čižbcz a naklad Šsmolerjez knižicziščetnje a knižarnje šap. družšt. i wobm. ruł. w Budyschinje.
Wułhadza łóždu šobotu a placzi na měšaz 15 šlotych pjenjełtow.

Seragesima.

Łuł. 8, 4—15.

Dolho wjazny njetraje, a ratać wošnje pluh a bróny i kól-
nje, hdžež wotpoczowachu šymfki čaš, a tał i najmjeńšcha bė
prjedy w Šserbach, i pobožnym „w Božim njenje“ pojědže šašo
won na šwoje polo. Bože šlónčzko rjenje na rolu šwěczi, rola
šo pari, a čerstwa wón, ratarjej tał luba, i bróšdow šupa.
Pluh a bróna stej šwoje džěło činikej, rola je pschihotowana ša
šyto a sechze-li Bóh, pschinješe ša někotre měšazny rjane plody.
Šacž je pschinješe? Wěmny, wot kěłko wězow to wotwišuje.
Dženša je to pschirunanje, tвое a moje, luby šchesczjano!
Ššymjo je Bože šlowo, a rola je tvojaja, moja, wšchitkich čžo-
wjekow wutroba. Šacž pschińdu tu plody, žně, šacž njepschińdu?
Šo by jenož wuškwal, ratar tola šwoje džěło njecžini. A Bóh
knjes se šwojim drohim šymjenjom dyrbjał hinał čžinicž? Wěšo
wón praji: Moje šlowo njedyrbi šo prošdne wróczicž, wono
dyrbi plodu pschinješć. Prascha šo jenož, šacž pola tebje a mje!
Tehodla njeh je to našcha proštwaja:

Njeh šym tvojaja dobra rola, i hotowana
i plódnosćzi!

Dobra rola pał je mjehka, hluboka, čžista!

Jako šhjet šhjesche, padže někotre pschi puczu a bu potep-
tane, a ptaki pod njebješkami šezraču jo. Ššhjet njehje na
pucz, tał lohtomyšlnje wón i drohotnym šymjenjom njewob-
łhadža. Ale je wšchał tał, šo je pschi roli pucz abo puczil, twjerda,
šteptana semja. Tał masč tež dosć twjerdyh, štwjerdnjenyh
wutrobow, ša žane zunje šacžowanje wjazny šhmanych. Šsu šo
žyle do šemfšich, knicžomnych wězow pomurite a šasčmatale,

šnato i dolheho čžaša šent, i džěczaznych lět, w kotrychž njeh šo
nihto dosć abo prawje ša nich starał. Šrudny šnato bė čžaš
jich młodosćze. Štaršchej šahe wumrjesčtaj abo šwoje šwjate
pschihluschnosćze prawje njedopjelnišchtaj. Nětko šu tupi, šu
štwjerdnyli. Abo šu stali w tupych a tupjaznych wobstejnoscžach,
w džěłarňach, hdžež šo hida pschecžitwo šchesczjanštwu a žyrtwi
předowasche, hdžež šo jim prajesche, šo jako notwocžajni čžo-
wjekoj njetrjebaja wjazny wěricž. A hdž šo jich Bože šlowo
raš dótkta a bjes teho njeh, woni dyrbja druhdy džěl bracz na
někajkim kemschenju, njeh je pschi šchecžinach, wěrowanjach a
wošebje šhowanjach, jim Bože šlowo pschi wutrobje, niz pał
na wutrobu a njenje hišcže do wutrobny padnje. Bjes džitwa,
šo šo rostępta abo tola potępta. Ženi to šami čžinja, druhim
to ludakojo a hanjerjo wobstaraja. Šižo w Božim domje njehju
nutrni, mžkla na wšcho možne druhe, jenož niz na to, šo ma
runje jim Bože šlowo něšcto prajicž. A potom ptaki a ptacžki!
Wěšo njemóžemy jim šadžewacz, šo pschińdu a šo bjeru, hdžež
šcto namałaja. Čžert, tał wułladuje Žesuf pschirunanje, šebje-
rje šlowo i jich wutrobow, šo bychu njewěricli a šbóžni njehyli.
Pschi tym je wšcho jene, šacž šu něžne ptacžki abo wulke rubježne
ptaki. Čžert móže šo tež šwoju njedželsku draštu woblez a
špěwaršte do ruki wšacz. Łuž čžłowšte džěczjo, džerž, šctož masč!
Wopomni, šo je Bóh knjes čžłowjeshu wutrobu i wěrije, šebje
pschihlenu štworil. Njeh tajka wostanje, njeh šo njestwjer-
duje, njeh pluh a bróna džělatej! Dobra rola je mjehka, ša
Bože šymjo wotamknjena.

Někotre padže na štalu, a hdž šeridže, wuškny, tehodla, šo
njehrešesche włóhi. Štaka i twjercha njeležesche, ale běšche i pier-
šcžu pschirnyta, tola wjele pjeršcže tam njebě. Pluh nje-

běšče hluboko woracj mohł. Pieršcě tež njeběšče hubjena a kluduschka, wschał bě ju Bože płónczko rjenje šhrěto a Boži deszczik ju pěknje pschemaczał. Kał rjenje wschitko wot spoczatka roscješče, wjekele ja kóždeho, kiž to widžesche! Tón, kiž wopravdžite wobstejnošće njeby snak, by šo sjebał. Ale kaž tak w nalěczu druhdy je: Pšichhadžeja kuche dny a tydzenje a kuschate wětry. Tuž lohko łopjeschka wižaja. Koruschki chychu drje hlubje zyrobu pntacj, ale njemóžachu. Tam spody bě kamjeń. Kał lohko šo wutroba kamjentnej semi runa! Š wjeřcha trochu pjeršcě drje wschudže namakasch. Ludžo šu někał pobožni po stwuczenym waschnju, maja wotewrjenu wutrobu ja rjane myšle abo ideje ewangelija, pobožnošć je wěšte rjane saczuwanje, mnošy praja. Rabožne myšle šu jim hnujaze, šamo křisowacj móže jim š nimi wócžko. Tón a tamny předař móže tež tak rjenje hnujaze předomanja dzeržecj. Bjes džywa, šo šo tu nadžijepolne sapoczatki stawaja. Nimašch hišcěže w pomjatkru rjanu nabožinsku wucžbu w schuli abo hnujazu, šo wutrobny jimazu hodžinku konfirmazije a druge? Kał šy hnuty tehdy haj prajił, šy zyle wótsje a š pschewědčzenjom šobu špěwał. Tuž nětko š nowa podam tebi cžěto a dušchu ł woporu! Kał šo twoji wuczerjo, twojej staršcěj, twój duchowny wješelichu! A kał wjekelesche šo wošebje ty šam! A dženska? Šakle njedawno, jako paczerštu wucžbu dzeržach, widžach š woknom won, šo jedyn nimo džěšče, kiž běšče něhdy tež pódla, jedyn, na kotrehož najwjetiče nadžije stajachmy. Dženka jenož wiškate łopjeschka, šwjadle, někotre hižom zyle kuche. Běšče džěn w žiwjenju wonkach zyle hinał hacj w domje, šnano zyle pobožnym. Džěto hižom štwjerdžuje, tupi; žiwjenje žada mozy a jich škutkowanje, njeke pruhowanja, tež hajenje, a wschitko to njemóže šchpatna, niž tołsto došć ležaza pjeršcěj šnješć. Kamjenje pał njechajšče cžłowjeł šwutorhacj, njechajšče njedželu šwjeczicj a ł Božemu bliđu kłodžicj. Wón runasche šo džěczom, kotrež w lěczu špěšchnje šebi šahrodku pschiproawja tak, šo rózicžki a haložki wotkamawšchi je do pěška tykaja. To je š woprědka rjany napohlad, ale pohladaj tam jenož pschichodny džěń! Šchoda kaž šwětkow a haložkow tak cžłowjełow, kotřiž podobnje kaž tele džěczi cžinja. Cži na škale, rjeknje Jesuś, hdyž šłowo šłyscha, pschiwosnu jo š wjekełosežu a nimaju korjenja, na cžaj wěrja, ale w cžaj špřytowanja wotšupja. Njech šym twoja dobra rola, budžemy š wutrobu prokycj. Dobra rola je hluboka. Do njeje šo korjenje a koruschki pschezo hlubje šarhujaja. Šschesczan bywa we šwojej wěrje pschezo wěšcžišchi, wješelšchi, bohatschi.

Někotre padže šrjedža do cžernjom a cžernje roscječchu šobu a šadubychu jo. Pieršcě je šako dobra, rosczenje je, kaž šo tak praji, porjadne, normalne, płody hodža šo woczakacj. Ale nješhadža jenož šymjo, wot šhjerja wušyte, ale tež to a tamne druge, šchtož wón njebe wušyl, š najmjeńšcha niž š wotpohladom, ale bě tu tež. Njerjad šo to mjenuje. Šóždy ratař wě, kał špěšchnje tón roscže, špěšchnišcho hacj rostlinki š dobreho šymjenja. Njesakroczi-li šo tu hnydom, ratařstwo je wschał jara dalošo w nicženju njerjada, běda mlodym šymam! Ša duchownym polu nješšmy hišcěže tak postupowali, šo bychmy njerjadej šadžewali a dženska drje mjenje dylłi přjedy. Cžernje a wóšty a drubi njerjad tež ženje zyle njewukorjenimy. Šky njepšcheczel je pschegara lestny a džěla pilnišcho hacj my. Škotrež pał do cžernjom padže, šu cži, hdyž šu jo šłyscheli, kłodža pod staroscžemi, bohatsjom a žadošcžemi žiwjenja, a šo šaduschka a njepšchinješu žane płody. Š kał je to rjenje, cžile ludžo praja, je Bohom živy bycz, jeho šłowo šłyschecj, a rjenje by dyrbjalo bycz, płody pschinješć, ł wješelu šebi a druhim a kał rjenje šakle, jomu jako šrakly šnop domkhowany bycz do njebjeskich bróžnjow! Šdyž jenož njebychu cžernje byle, kiž tak drapaja, tele cžěke sta-

roscže, hdyž bychmy jenož došć mózni byli, druhdy tež došć šwólntwi, je wotšchascj! A hdyž jenož njebylo telko njerjada, nješmaneho, njeduschneho, a tola tak wabjazeho, wschědny džěń a njedželu telko, šchtož cžłowjeka cžehnje, jima! Šdyž njeby jenož cžłowjeka štajnje šchepalo: Šój šobu, cžin šobu, cžłowjeł džěňnišcěho cžaj ša dyrbi wschitko šnacj! A tola wón njemóže dwěmaj šnjesomaj šlužicj. Wěc jenož: njerjad šo wschał ša to postara, šo dobudže. Wšohi ratarjo, hdyž je twoje polo š wójnišchczom wscho žolte! To je něšchto w njeprawym rjedže, šy pschěhrał! Wšohi šchescžijanški ludo, šerbski kaž němški, cžujesch, š kajšej winu dyrbjesche wscho w tebi tak pschincj kaž je pschischto? Šhróble šo tola hladaj, šo dale njepšcherajesch! Džěłaj, šo by wutrobom rola cžista byla a šywo wot Boha wušty, rjenje rošł, kěžel a šrawil! Abó njewěšch wjazj, šchto je cžistym wutrobam šlubjene? Šbóžni šu, kiž Bože šłowo šłyscha a šachowaju jo w pěkněj a dobrej wutrobje a pschinješu płody we šczerpliwosčji. Šamjeń!

M. w B.

Šo hodžoch.

(Štónčzenje.)

„Šchto bu š wotpalenymy?“ woprašcha šo po šhwili jena š pschitomnych žonow.

„Ja dyrbjach bórsy po tym wotpucžowacj. Šosdžičcho šako do Baltimore pschindžech. Tuž tež to dalšche šhonic. Nimalo dwě njedželi je tuta nadobna šwójba wobohej šwójbe hospodowala, a jeju š najnušnišchim, š bydlenjom a š zyrobu, šastarowala, doniž njeběšcětej pschihódnej bydleni namakalej. Džěczi šu šwoje lutowanške šschecžiki wušypale a pomhale š draštu šastaracj zuse džěczi. Ša nowe wobydleni wotštarachu wotpalenym to nowe, šchtož bě šo jim šobu špaliko, woboje, nadobu a domjazu potrebu. A tež dale šu jim pomhali, doniž mužej telko nješaklužeschtaj, ša to njebe wjazj trjeba.

Šako běch ras pola tuteho šwojeho pschecžela, rjeknych: „Wobdžiwant waš waschich woporow dla.“

„Woporow dla?“ šnapšchecžimi škoro wótrje. „Mój luby, wy to šłowo „wopory“ lohko wuprajicže, tehodla šo tež lohko džiwacže. Ša šebi hinał wo woporach myšlu!“

Běch šo naštróžak, došelž šebi myšlach, šo šym pschecžela šranik; tola njemóžach, šchtož mējach na wutrobje, jemu wjazj prajicj, došelž runje wopyt šastupi; a potom dyrbjach wotpucžowacj. Šak wosta wscho njewuprajene. Šy mi jara lubo bylo, bych-li mohł wot tuteho mužaj, kotryž šo takle na woprowanje wustejesche, šhonicj, šchto to wón „wopor“ mjenuje.“

Šasta žywa rosmołwa wo woporje a woprowanju. Šschitomni běchu pał tak šprawni, šo wušnachu, šo njeje hušto, haj jara hušto to, šchtož šo to tak wopor mjenuje, wopor we wopravdžitym šmyšle. Wušbył zyleje rosmołwy a tak nowe žohnowanje tamneho šchescžijanškeho škutka Baltimorškich pobožnych bě to, šo šo wschitzy pschitomni po radže tež pschitomneho šekarja š šromadnemu šchescžijanšemu: a hodownemu škutkej šjednocžichu: chychu hnydom a potom tež dale podpjeracj wošebje hujentych a potrebnych, kotrychž bě jim šekar mjenowal. A woni šu to cžinili a cžinja to hišcěže! —

A ty? Wěšch ty, šchto to rěka: woprowacj? A šy ty hižo hdy šchto woprowal? A woprujesch ty nětkole? A šy ty hoto- wy, bycz a wostacj „woprowazy šchescžan“?

Šónž šwěta.

Š Ameriki powědaju powěcže, šo tam wěšty džěł wobydlerjom woczakowasche, šo w nozy wot 6. ł 7. februarej šónž šwěta pschindže, a to w polnozy. Tehodla šo tež na tole wulke podě-

dženje se vschém možnym pschihotowachu. Pische so i Ameriki, so su 144 000 cžłowjekow, — sčto njeby to hrajkanje a wuliczo-
wanje, kotrež so i tutej liczbu pschezo sažo statwa, i nascheho cžaža
tež pola naž snal, tač wot adventistow šedmeho dnja, tač wot
šhutnych biblijupšchephtowarjow! — hotowasche, w tutej nozhy
wuczeł pytač na horach; tam chzychu woczafnyč na tón wulki
wołomič, so kónz šwěta pschińdže, so jandželjo i njebjež pschilecža,
jich na ruzhy wošmu a wotnješu do lěpscheho bncža. 5. februara
jědžesche nje-pschewstawajzy mały auto po hařach města Broklina
i napřinom: „Pschihotujče so na poledni džen! Čžekajče
psched pschihadžazym hñewom!“ Dale bu kóždeniu, kiž chzysche to
měčž, darmotna jěšba hačž na wjeršch nčakajčeje horhy posticžena
a šwěcžena.

Wulka liczba tutych wěrjaznych šhromadži so w naspominje-
nej nozhy w domje profety Roberta Reidta na Long Island. Po-
wě so nam, so su wschitzy tucži hižo dny dołho živi byli jenož
wot morchwicžkow a wodny. Reidt jim sjetwi, so njemóže i polnej
wěstosčzu prajicž, hačž so slět sapocznye i dnykom 12 hodž.; móže
so skónčnje tež stacž w jenej hodžinje tnyh 7 sa sahubjenje semje
postajenych dnjow.

Wšcho tole wobkrucžaja dalsche powěsčje se wschelakich kón-
cžin Ameriki; su tam jich tež wjazzy, so bojo psched snicženjom
semje, šamnyh so skónzowali; tač su so w Cleveland 6 holzow
i jedom sawdate. Wjele jich je, kotřiž su wscho šwoje kublo psche-
dali. —

To wscho njeje nicžo noweho! Sčto njeby wjedžal, so su
so psched lětami adventistowo runje tač sjebali a so su profetowo
adventistow tehdy jich wjele runje tač sjebali kačž tutón profeta
Robert Reidt tuteje tež adventistiskeje sekty. Pschetož 6. a 7.
džen februara stej so minylej a semja hiščeže stej! — A sčto
njeby jich snal wschelakich, kotřiž so licža do tnyh 144 000 wu-
šwolonych w hordej sarišeskeje šamoprawdosčži, hladajo se šobu-
želnosčzu abo tež dosčžčinjenjom na tnyh „wobohich druhich“, ko-
třiž so jich sektirarskeje wucžbje nje-pschisamtnu! — A sčto njeby
šlyšchal abo čžital, so šhutni bibliju pschephtowarjo sa tuto lěto
1925 žyle něšchto podobne pschipowjedaju, předujo, so milijonty
nětkole žiwnych cžłowjekow šmjercže njewoptanu, njech šebi džel
i nich tež wo lěcže 1925 žyle wěšty njeje.

Sdy, hdy budžaja cžłowjekowo tač daloko, so, kačž w druhich
wězach, so w tutej tač wulzy šhutnej a wažnej wězhy njedaja sa-
wjesčž wot přenjeho lěpscheho profety abo hewač cžłowjeka, ko-
trnyž chze w tutej wězhy wscho wědžecž, haj wjazzy wjedžecž, hačž
to cžłowjekam do žyła po Božej woli dopusčžene wjedžecž.
Widžimy tam w Amerizy, widžimy tu pola naž, so to tajkich
tač lohko sawjedžomnych cžłowjekow jich na dosčž je. A čžeho-
dla to? Haj, čžehodla to? Tehodla, dofelž wěrny, praweje wěrny
nimaju do Šhrysta, kačž do teho, sčtož Jesuž Šhrystuž wucžil,
wucžil tež w tnyh, hdy pschińdže kónz šwěta, tehodla, dofelž cžło-
wjekowo njephtaja jenož w Božim šlowje Bože šlowo, ale pornjo
a wysche hiščeže stajaja cžłowjesku mudrosčž! Kačž dołho to
hiščeže!? Čžnadž, dóniž to pscheposdže njebudže!?

Šarač na rejach poštnizarjow.

Wě drje lěžy a wobžaruje to, so so sažo reje poštnizarjow
abo kufleńkow (Mastknbälle) se wschěmi pschihódnymi a nje-
pschihódnymi wuhotowanjami wotmėwaju, nětkole w tajkim
šhudym štruchlym cžažu. Tač tež w Šrankfurče nad Mainom.

Wuhotowachu tam njedawno i lěpschemu šhudnyh wumjek-
zow reju kufleńkow, kotraž chzysche šwjedžen čžornuchy, w psched-
stajicž; „timbuťu“ ju mjenowachu. Šudžbna kapala a rejowarjo,
wschitzy běchu šhotowani kačž čžornuchowo čžoplych krajow. „Na-

dobo, — bě runje pschewstawka mjes rejemi — šaklincžachu mózne
šynki trubny“, tač pische „Frankfurter Post“. „Šlincžachu i po-
wyscheneho městna. Tam stejeschtaj mužšlaj, namorjak w čžistym,
rjanym woblecženju namorjakow abo matrosow i trubny a muž
šwoblekany kačž to běli w horznych krajinach šhodža, na šlowje
běly nahłowač abo helm tannych krajinow. Tutón muž wo-
terori ert a sapoczža rěčžecž: „Šfrifanszy! Šdžež so Šfrifanszy wo
wjetschej licžbje šhromadžuja a šwjedjenje šwjecža, tam pschińdže
dženšntiški džen tež pschezo mišjonar! Wšy seže čži pohanjo a ja
šym tón mišjonar! A hdžež so pohanške šwjedjenje i pohan-
štimi njepoczšinkami a i pohanštim ropotom šwjecža, tam dšrbti
so tež potwěsčž wěrnosčže pschipowědacž. Tehodla šym i wam
pschishol a běch dwě hodžinje mjes wami, waž wobšedžbujo.
Ššym tu psches wasch kraj šchol a šym šebi wschitko wobšladač.
Ššym tež wasche wašchnje a wasche pocžinki wobšedžbowal a
widžu, so su wobidne. Někotrych muži mjes wami šym šesnal;
šnajy tež jich mandželške. Tute pač tu njeišu! Njech hladach,
hdžež to chzych, wschudžom widžach tute mandželštwofamanje!
Wšy chzeče šhudobje wobaracž i waschim pschecžinjenjom. Wšy
płacžicže jenicžy sa šastup hižo 15 hr. a sa jenicžku bleschu wina
60 hr. Džekacžer pač šebi sa tydžen nětkole lědy 20 hr. šažluži!
Tutón rosdžel, njeje to něšchto žalostne! Wšy budžecže přjedy
abo posdžišcho wschitzy žadani psched šudny stol Boži a dšrbicže
šlicžbowanje wotpožicž wo tutym wjecžoru hrěcha! To dšr-
bicže wědžecž: ja budu tam pschecžimo wam šwědčicž a waž
wobškoržowacž dla tuteho wjecžora!“ — To prajiwšchi woteńdže
se šwojim pschewodžerjom, a ničtón jeho njesadžerža. Tutón
„mišjonar“, kotryž tam šhrobly kačž Jan tón ššecženik wustupi,
bě wo šwojim wschědnym žiwjenju ewangelski šarač.“

Šyrfej a stat.

Ewangelska šyrfej stareje pruskeje uniohy je noweho presi-
dentu dostala. Dotalny prezident D. Woeller bě i džela šchol.
Šenohłóžnje su dotalneho šwětneho wizepresidentu „ewangelskeje
wšichšcheje šyrkwineje rady“, — tač so najwšiche šastupjerštwow
šyrkwije mjenuje, — D. dr. Šermana Šaplerja sa prezidentu
wajwolili. Tutón je i tnyh šdobom tež pschedšyda „šyrkwineho
wubjerka“, kotryž šwjast tnyh 28 ewangelskich šyrkwjow Němskeje
šastupuje.

Ewangelski aršybiskop je „Šowšchitkownu konferenzu Šhry-
štuškoweje šyrkwije sa praktiske ššescžijanstwo“ do Štockholma
šowolač. Wotmėje so tam 19.—30. augusta tuteho lěta. Na
njej šhromadža so šastupjerjo wschěch protestantskich šyrkwjow
žyleje semje a tež prawowěrna abo orthodoxna ššescžijanska
šyrfej. Ewangelske šyrkwije Němskeje budža tam se 66 wotpóšlan-
žami šastupjene. Še to wulzy wažny wustup a postup prote-
štantškich šyrkwjow, a to čžim bóle, dofelž romško-katolska šyrfej
lěťka w Romje šwjate lěto šwjecži.

Wšchelle i bliffa a i daloka.

— W Pruskej běchu 24.—26. januara tuteho lěta přenje po
nowej wustawje so wotmėwaze wólby do šyrkwineho šastupjer-
štwowa (Gemeindefircherrat a Gemeindevertretung). Š tutej
wólbu je tež hižo tač netač wššudžene, kajke to provinzialne šyno-
dy budža a kajka generalna šynoda, dofelž wučhu i tutej wólbu
i dobom čži wušwoleni, kotřiž wotpóšlanžow tutych šynodow
wola. Šwjetscha njetrjebachu to pschi tutej wólby dozyla wolicž,
dofelž bě so jenož jena wólbnu lišžina šapodala; tač bě to
i wjetšcha wschudžom na wšach, haj šamo počžža wšadom Šar-
lina so tač wšebiteho wolenja šminy. Šdžež pač wolačy, wob-

dželi so jich wjele; tak wot 100 wólbofkmanych 70, haj samo 80. Džez bě so jenož jena listčina sapodala, bě tuta swjetscha tak nastawa, so bčhu so te wšchelafe strony, kotrež to tak we wožadach a w zyrkwi su, na tutu listčinu sjednocžile a mjes kobju wotmēnjejo kwojich sastupjerjow postajile. Dofelž pa na wšach to dželenje do tutych wšchelafich stronow pschewjedzene njeje, njehodži so prajicž, kelko to nětko kōžda strana sastupjerjow ma. We wožadach smutškowneho Barlina, hdžez je škerje tajki pscheglad možny, su něhdže wuswolili 1159 positivnych a 521 liberalnych sastupjerjow, dale 108 sa křjedžne strony a sjednocženstwo sa zyrkwine dželo a 17 sa jenotliwe listčiny. Spodžitwne je, so je so wjele sastupjerjow wuswolilo; w někotrych Barlinškich wožadach maja žonške tječinu sastupjerstwa. Wobkledžbowanja hōdne je tež, so su mjes wuswoleny mjele wjazy džekaczerjow hacž dotal, wošebje w industrielných krajinach pschi Rheinje. Politiske rošhadžowanja nješbu drje wōlbu kashke, hacžrunje bčhu nětotre sozjaldemokratiske nowiny, kaž „Vorwärts“, sozjaldemokratow k wōlbe namoškjeli; w někotrych woškřejach Pomorškeje a Sakskeje bčhu so tehodla sa wōlbu tež „sozjaldemokratiske“ listčiny sapodale. W Barlinje su tež „nabožni sozjalistjo (religiöse Sozialisten) w dwēmaj wožadomaj po 12 křidlach dobyli. Tuž njech je pruska zyrkej s tutej wōlbu dužy k nowemu, křwērnemu džeku sa Jesuša a jeho kralestwo!

— **Do Lubija** bčhu 25. januara tuteho lēta je wšchēch kōncžin Lužicy pschijeli posaunistjo. Chzychu so tam ras sešnacž a, jeli so by to možno bylo, k dalšchemu džeku do swjastka sjednocžicž. Pomokal bě jich sa sakski swjast posaunowych khorow farar Stamm-Wōsborkski. 71 dujerjow bě tam pschijelo se Budyščina, Bejerez, Bulez, Cibawy, Herrnhuta, Lubija, Noweje Zakežy, Dborna, Šhwacžiz, Wutrančiz a s Wōsborka. Porješchichu se kwojimi posaunami Lubijskeje wožadze Božu křuzbu a sanješechu tež psched Božim domom rjane kērlusche. Wuradžujo wo spēchowanja tuteho niz noweho tola w pošlednim čašu bōle a bōle so roššchērijazeho zyrkwineho džela, sałožichu „Wokrješny swjast posaunowych khorow Hornjeje Lužicy“. Sa pschedpřdu wuswolichu kēbi fararja Stamma-Wōsborkškeho, sa wokrješneho dirigentu wučerja Keřka-Bulečanskeho a sa pošladnika tyšcherja Šalsu-Wōsborkškeho. Pschewjomy tutomu swjastkeje žohnowane dželo w Anješowej zyrkwi. Njech wjazy a wjazy wožadow dopjelni po klowje, šchtož steji w 150. psalmje: „Šhwalcze Boha s kōšom tych trubow!“

— **Se Šdžarow.** W žanej kērbško-nēmškej wožadze njeje drje so w pošlednich lētach telko pschemēnilo kaž w Šdžarowškej. Wina na tym je jama Werminghoff, kotraž je so tu psched 10 lētami wotewřila, a kotraž so pschezo dale rošpschēščera a džentka hižo hacž do Bufojny došaha. Do wotewřenja Werminghoffškeje jamy mēješche wožada něhdže 1300 dušchow, džentka ma 2800 a tehdom nimale žyle kērbška, licži nětko mjes kwojimi stawami wjazy Nēmzow hacž Šserbow. A licžba přēnišchich nimale s kōždym dnjom dale pschibēra, nimo teho so licžba pošlednišchich hladajžy wotēbjera. Šserbške burske kwojby čašnu přecž, a na jich mēsto pschidnu žuse nēmške džekacžerške kwojby. Sacž dotal su hižom 23 kērbškich burskich kwojbow wučahnylo, swjetscha do Šhorjelskeje a Lubanskeje krajiny, dalšche 3 hotuja so w bližichim čašu wučahnyč, a w bčhu sapočaného lēta budže wēšcže hišcže telko a telko sežehowacž. Tak čezžo hacž tež ludžom pada, lubu kērbšku domišnu wopušcžicž, su k temu nušowani, dofelž pola a kufi hacž na 2 km. daloko wot jamy pschēs wotcžehnjene wody čezžo šchoduja. Hišcže jene 10 lēt dale tak, a wot stareje kērbškeje wožadny njeje bohūžel wjele wjazy wyšche.

— **Njedželške kopjeno a wožadnik.** Njedawno pišachmy w nowym ewangelškim wožadniku Budyščina. Wōrsy po tym dōstachmy wožadnik s Pruskeje, wožadnik sa Šhrjebjanstu wožadu. Je nēmški! Tole je pschicžina wjazy k tym pschicžinam, kotrež bčhmy njedawno naspomnili, a kotrež kēbi žadaju, so so nasche „Bomhaj Bōh“ bōle a bōle wutwori a wutwari do wožadnika sa nasche kērbško-nēmške wožadny Sakskeje a Pruskeje. W tutym padže je tole jene napominanje wjazy na pruskich ewangelškich Šserbow, so bčhu sa to kobju dželali, a to duchowni a wožadni. Je to dželo, kotrež křuzi ewangelškej zyrkwi, do žyła Božemu kralestwu a kērbškemu ludē jenaš. Tuž ma kōždy wožadny, kōždy duchowny paš pschede wšchēm, kobjudželacž. Šsmēmny s wješelom pschidacž, so nasch naspomnjeny nastawē njeje bjes wuspēcha wostaf, — čžitaj čžišlo 4, štr. 16 tuteho lēta! — Ale na tym njeje došcž ani sa Prusku ani sa Saksku! —

Čistowanje.

Anješej s. Šch. Wutrobny džak! Ani špalicž ani njelcžecž! Šswēru pišacž! Wjele dobreho!

Anješej B. a dr. Na naprašchowanja wo wobhadžowanju sakškich sakškich mēstnow s krotka tole: Kōždy młody duchowny, haj hižo kōždy studenta bohōškownišwa pschima so pschirucžneje kniži — Šlorej mjenowaneje, — so by wjedžaf, šchto čžinicž a kaf so prawje sadžeržecž; s njeje šhoni wōn kaž kōždy druhi sežehowaze: 1. Mjes nēmškimi a kērbško-nēmškimi mēstnami njeje žaneho rošdžela. — 2. Přēnje 5 sakškich mēstnow, kotrež so we pošlēcže wuprōšdnja, wobhadžuje krajne konsistorium po kwojej weli s designaziju, wšcho jene hacž ma wono šame abo něchtōn druhi kollaturu. — 3. Kollaturu sakškeho mēstna mōže mēč krajne konsistoriwo abo rycžerčubler abo něchtōn druhi. — 4. Pschi přēnich 5 mēstnach pošticži konsistorium zyrkwinemu sastupjerštwu jenož jeneho, hewaf pošticža so, wšcho jene, hacž ma krajne konsistorium abo něchtōn druhi kollaturu, tšjo duchowni. — 5. Samolwjenja maja so pschi naspomnjentych 5 mēstnach pola krajneho konsistorišwa sapodacž, hewaf pola kollatury. — 6. Wo přēdowanju teho, kotryž je so samolwiš, „wotnēwa so šhromadžina zyrkwineho sastupjerštwu s nowym přēdarjom. To so stawa, so so njeby sakškemu sastojništwu šchodžilo s tym, so so na njepschihōdne waschne wo njo samolwjeja; s tym drje su wopyty we wožadze mēnjene. Stanje-li so něšchto tajke, mōže so samolwjerjeje mēstno sapowjedžicž.“ — 7. Samolwicž mōže so bohōškow, kotryž je druhe abo wōlbofkmane pruhowanje wobstaf; do tuteho pruhowanja njeje samolwjenje mōžne. — 8. Doškōž je sakške mēstno wuprōšdnjene, ma jo druhi sa to postajeny duchowny sastawacž, kotryž ma wšchē sakške naležnosčeje rjadowacž a kotryž je tež se pschedpřdu zyrkwineho přjōdštejerštwu a sastupjerštwu. — To drje došaha. Hewaf dyrbjaf so ras wošebity nastawē wo tutej wēžy pišacž.

— **B. M. w R.** sa Čsto. — **R. w B.** sa Jnw. — **T. w B.** sa Pošutny džent, 8. 3.

Wutrobna prošwa

na wšchēch čžitarjow nascheho njedželškeho kopjena „Bomhaj Bōh“.

Jena knihownja trjeba nušnje sežehowaze čžišla: s lēta 1921 čžišla 1, 12, 30, 32, 45, 50 a 52; s lēta 1922 čžišla 8 a 18; s lēta 1923 čžišla 14, 15, 19, 32 a 39; s lēta 1924 čžišlo 28.

Wšchēch lubnych čžitarjow naležnje prošwmy, so bčhu, je-li tute čžišla šami dale njetrjebaja, je nam dobrocžiwje wotšupili.

Wudawatnja na lawškich-šhrjebjad 4.

Samolwity redaktor: farar **W r g a c ž** w **Rošacžizach**.